

простору необхідно мати інформаційну свободу та власне незалежну безпекову систему.

До суттєвих проблем у діяльності ЄС слід віднести також розбіжність поглядів її країн-членів з приводу зовнішньополітичних, оборонних питань, відсутність єдиного підходу та погляду на порядок проведення політики, що унеможливує координацію та спільність дій щодо здійснення узгодженої політики ЄС її країнами-учасниками. Серед основних причин таких розбіжностей виділяють: 1) оскільки ЄС є об'єднанням, а не державою, відповідно відсутня єдина територія, а отже кожна країна має різні підходи до вирішення відповідних питань в межах своєї території; 2) країни-лідери, що входять до ЄС, не готові поступатися своїм впливом та ділити власну автономію у вирішенні питання на користь спільної.

Отже, на сучасному етапі існує низка економічних, політичних та соціальних питань ЄС, що повинні бути переглянуті та вирішенні задля нормального функціонування інтеграційного об'єднання та його виходу на новий рівень.

Список використаних джерел

1. Муравйов В. І. Інституційне право Європейського союзу. К. : Ін Юре, 2015. 312 с.
2. Європейська безпека під тиском гібридних загроз: Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році». К. : НІСД, 2016. 688 с.
3. Вонсович О. С. Терористичні акти в Брюсселі як прояв недосконалості системи європейської безпеки. *Гілея : Політичні науки*. 2016. Вип. 108. С. 286–289.

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.

**ЯРОШУК ІВАННА ВОЛОДИМИРІВНА,
БІЛЧЕНКО ОЛЕНА ВАСИЛІВНА**

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗАХИСТ ПРАВ ЖІНОК В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Демократичний стан суспільства повинен відповідати своїм цілям й створювати такі умови, за яких чоловіки та жінки між собою рівні у всіх сферах життєдіяльності. В останні роки було приділено значну увагу проблемі гендерної нерівності, зокрема на рівні ООН були прийняті такі важливі документи, як

Конвенція про політичні права жінок 1952 року [1], Декларація про ліквідацію дискримінації щодо жінок 1967 року [4], Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 року [2], Стамбульська конвенція 2011 року про захист прав жінок (запобігання домашньому насильству щодо жінок) тощо [3]. Ще одним потужним кроком до вирішення цього питання стало прийняття Пекінської декларації і Платформи дій, де зазначалися основні аспекти політичної рівності чоловіків та жінок.

Визначення гендерної рівності як однією з основних цінностей означає досягнення рівноправ'я жінок і чоловіків у всіх сферах функціонування суспільства завдяки правовому забезпеченню рівних прав і можливостей жінок і чоловіків, руйнування гендерного приниження, застосування спеціальних тимчасових заходів, спрямованих на уникнення дисбалансу між способами жінок і чоловіків реалізовувати рівні права.

Європейська спільнота також переймається даним питанням. Права людини, демократія та верховенство права заявлено як основні цінності для Європейського Союзу. Хоча ЄС досягнув позитивних результатів із захисту прав людини, але з розвитком суспільства постійно виникає проблема вдосконалення роботи в цьому напрямку. Євросоюз весь час веде боротьбу проти расизму, ксенофобії та інших видів дискримінації за релігійною належністю, статтю, віком, неповносправністю й сексуальною орієнтацією. З метою поширення ідеї рівності та недискримінації 2007 рік був проголошений «Роком рівних можливостей для всіх».

З вищевказаного зрозуміло, що досягнуто значних успіхів у ліквідації гендерної нерівності на законодавчому рівні, але в повсякденному житті реалізація рівних прав між чоловіками та жінками все ще має свої перешкоди.

До прикладу, 20 березня 2021 року Президент Туреччини підписав Указ Президента № 3718 про вихід із міжнародного договору «Про запобігання і протидію насильству стосовно жінок і домашньому насильству й боротьбу з цими явищами» [3]. Хоча за словами уряду це не стане перешкодою в здійсненні ідеї рівності, все ж прослідковується занепокоєння з боку суспільства. Також несхвально сприйняла це повідомлення й Рада Європи. У поширеному 20 березня коментарі РЄ зазначається, що це – «страшна новина», а також «значний удар» для спрямованих на захист жінок зусиль. У Раді Європи зазначають, що цей крок загрожуює справі захисту жінок «у Туреччині, у всій Європі та за її межами». За даними правозахисних організацій, у Туреччині лише торік унаслідок домашнього насильства було вбито понад 300 жінок. Переважно – їхніми нинішніми або колишніми чоловіками чи партнерами [5].

Також щодо Заходу, то 23 вересня 2016 року польський уряд прийняв у першому читанні законопроект, який забороняє аборти в країні (за винятком випадків прямої загрози життю матері) та тягне за собою настання кримінальної відповідальності, а саме позбавлення волі до 5-ти років для всіх причетних до абортів. З приводу цього у країні почалися масові мітинги. Все підсилювалося після того як в жовтні 2020 року Конституційний суд Польщі посилив норми даного Закону. У зв'язку з цим здійснити аборт майже неможливо. Так, восени цього ж року сотні поляк протестували з приводу обмеження прав жінок. Підтвердженням жорстокості даного нормативно-правового акту став факт смерті жінки у місті Пщина на півдні Польщі, яка перебувала на 22 тижні вагітності. Вона була прийнята до лікарні після того, як у неї відійшли навколоплідні води, проте з боку працівників медичного закладу не було вжито жодних дій для збереження життя жінки, з очікуванням того, що плід дитини остаточно помре. Оскільки в країні діє антиабортне законодавство.

Все це доводить наявність проблем щодо реалізації прав жінок. Постає питання між правом жінки на життя та механізмами його забезпечення. З приводу цього депутати парламенту Євросоюзу ухвалили резолюцію про право на легальний і безпечний аборт. Хоча він має необов'язковий характер, проте маємо надію, що в найближчому майбутньому це питання буде належним чином врегульоване.

Неможливо не згадати події в Афганістані 2021 року, де після приходу «Талібану» права жінок були максимально знецінені. На нашу думку, Європейський Союз зі свого боку повинен здійснити певні заходи для покращення становища жінок у даній ситуації. Крім нехтуванням прав жінок, на даний момент прослідковується зростання кількості смертей жінок в Афганістані. Те, що для нас є абсолютно звичним, там стає причиною знущання над представницями жіночої статі.

Отже, з огляду на вищесказане стає зрозуміло, що, незважаючи на наявні механізми захисту прав жінок, все ж існує багато проблем як на території Європейського Союзу, так і на східному континенті. Постає питання в належному забезпеченні та впровадженні відповідальності за допущення порушення цієї цінності в будь-яких куточках світу. Європейський Союз, як гарант забезпечення міжнародного захисту прав людини, повинен врегулювати дане питання й не допустити присутності такого злочину. Адже, саме жінка дає життя усьому, тому забезпечити їй гідне та спокійне життя у суспільстві є обов'язком будь-якого уряду та інституції.

Список використаних джерел

1. Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. URL: [convention_OON_disc_woman.pdf \(kdu.edu.ua\)](#).
2. Конвенція про політичні права жінок. URL: Конвенція про політичні права жінок від 20.12.1952 ([rada.gov.ua](#)).
3. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами. URL: Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами. LIGA : ZAKON ([ligazakon.net](#)).
4. Декларація про ліквідацію дискримінації щодо жінок. URL: Декларація про ліквідацію дискримінації щодо жінок Резолюція від 07.11.1967. «Дебет-Кредит» – Нормативні документи ([dtkk.ua](#)).
5. Туреччина вийшла зі Стамбульської конвенції про захист прав жінок. URL: Туреччина вийшла зі Стамбульської конвенції про захист прав жінок. Новини – актуальні повідомлення про події в світі. DW. 20.03.2021.

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.